

af et Udvalg. Dersom imidlertid Forhandlingerne over Sagens Realitet maatte blive ført videre, maa jeg ønske, at den ærede Forslagsstiller foreløbig vilde tage sit Forslag tilbage.

Indenrigsministeren har Ordet.

Indenrigsministeren: Det er ikke for at føre Forhandlingerne ind paa Realiteten af noget af de i Lovudkastet foreliggende Punkter, at jeg har forlangt Ordet, men det er kun for at udtale for den ærede Forsamling, at der efter Ministeriets fulde Overbeviisning ikke vil fremkomme Eiendomsindgreb, ikke Noget, der kunde ligne Indgreb i bestaaende Eiendomsrettigheder ved at vedtage Lovforslaget, saaledes som det foreligger.

Lehmann: Da der ikke nu kan tales om Sagens Realitet, finder jeg kun Anledning til at udtale som min Overbeviisning, at der er intet Misligere og intet Farligere for en constitutionel Forsamling end at ville indlade sig paa at drøfte Retsstrætter, hvad fornøstigtviis heller ikke vil kunne skee, uden ialtsald ved at nedlægge et Udvalg af de skarpsindigste Jurister, som da maatte kunne forlange sig alle mulige Documenter o. s. v. overgivne. Det er vistnok en bitterlig Sag, at i alle saadanne Forhold er det en reen Phrase, som man slaaer om sig med, naar man taler om „velerhvervede Rettigheder“, som navnlig, hvor der tales om Rettigheder over Vand, i Reglen ere ligesaa let funderede som Bølgerne selv. Jeg troer, at dette Lovforslag ikke indeholder Noget, som i fjerneste Henseende kan kaldes en Krænkelse af velerhvervede Rettigheder, og oprigtigt talt troer jeg med Hensyn til alle de Bestemmelser, som findes i en Lov som denne, at det at tage Hensyn til alle saadanne Indvendinger, som maatte fremkomme fra den ene og fra den anden Side, naar det ikke er indenfor et meget snævert og ubetydeligt Farvand, er det Samme som at øse i Danaidernes Kar; og navnlig ligeoverfor Fisk, som komme i Stimer paa Milliarder, i hvilke der findes Hunner, som have en Yngel paa 40,000 Eg, er det at give Forskrifter om, hvorvidt man skal fange enten med det ene eller med det andet Redskab, efter min dybeste Overbeviisning Humbug. Jeg mener,

at man i denne Retning trostig kan gaae meget videre, men jeg skal, da jeg ikke føler mig kaldet til at blande mig i Sagens Realitet, give mit Votum til det her foreslaaede meget lille Fremskridt, og skal derfor tilraade ikke at standse Sagens Gang ved Udvalgs Nedsettelse, hverken nu eller mellem anden og tredje Behandling, Noget, som jeg troer allermindest bør skee, naar man derved skulde forløfte Thinget til at gaae ind paa en Drøftelse af saakaldte velerhvervede Rettigheder. Spørgsmaalet om dem er Noget, som bliver Regjeringens og Rettens Sag.

Forchhammer: Jeg vil dog tillade mig at støtte det Forslag, der er fremkommet om Nedsettelse af et Udvalg; thi selv om vi ikke bør befatte os med reent juridiske Spørgsmaal, synes jeg dog, at der er saamange Billighedshensyn, der tale for en lille Smule nærmere at gaae ind paa den Skrivelse, der er kommen fra en heel Deel af i Sagen stærkt interesserede Menneker, og det saameget Mere, — jeg kommer rigtignok herved til at gaae en lille Smule ind paa Realiteten — som der til den Commission, der har været nedsat, saavidt jeg veed, ikke fra den modsatte Side er indkommen nogenstomhelst Begjæring om at faae det Stykke af Rittusfjorden frigjort, som Andragenderne bede om at beholde laaset, og som der foruden dette Punkt turde være et Par andre Punkter, der kunde trænge til en noget nærmere Undersøgelse. Jeg skulde af disse Grunde tillade mig at støtte det fremkomne Forslag om Udvalgs Nedsettelse.

Formanden: Det 12te kongevalgte Medlem har Ordet.

Fischer: Jeg frasalder Ordet.

Formanden: Den 3die Landstingsmand for 8de Kreds har Ordet.

Brinck-Seidelin: Jeg skal tillade mig at anbefale det stillede Forslag, idet jeg ikke kan see rettere, end at det vil kunne bidrage til Lovforslagets hurtige og gode Gang her igennem Thinget, at de forstjellige Ansvælses-